

at Lovens Bestemmelser ere fuldt tilstrækkelige. Jeg skønner heller ikke rettere, end at hele vor Lovgivning paa dette Omraade dog først og fremmest maa være rettet paa at komme de fattige til Hjælp. Naar det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) sagde, at der ikke findes nogen Bestemmelse om, hvem der i det hele kan komme ind paa de i Loven omhandlede Sygehuse, vil jeg gøre opmærksom paa, at der jo dog i § 3 er opstillet en Begrænsning for, hvad der maa tages i Betaling, idet denne ikke maa overstige visse bestemte Summer. Og hvis der, som det i Betænkningen udtaltes af os, der udgjorde Flertallet af Udvalget, kommer Folk, som selv ville betale, hvad der kræves, og der er Plads paa Sygehusene, er der jo intet i Vejen for, at disse kunne optage dem. De faa ganske vist ingen Statsunderstøttelse, men naar de yde den Betaling, der er fastsat, kan jeg ikke se, at der kan være noget til Hinder derfor. Jeg vil altsaa i Overensstemmelse med min Stilling ved 2den Behandling anbefale, at vi stemme mod Ændringsforslaget og for Lovforslagets uforandrede Vedtagelse.

Tesdorpf: Baade det Lovforslag, der her foreligger, og det, vi lige have vedtaget, ere jo modtagne med megen Velvillie saavel af den langt overvejende Del af dette Ting som af det andet Ting, og det til Trods for, at der dog endnu haves ret liden Erfaring paa det Omraade, Lovforslagene omhandle. Der lyder endogsaa fra Tyskland advarende Røster, som mene, at man skyder lidt ud over Maalet ved at bekæmpe Tuberkulosen ad de her foreslaaede Veje. Til Trods derfor er Rigsdagen ikke gaaet af Vejen for at paalægge Stat og Kommune meget betydelige Udgifter. Det er jo kun kalkulatorisk, at de kunne angives, men der er et enkelt Medlem af Udvalget, der er kommet til det Resultat, at den minimale Udgift for Kommune og Stat vil beløbe sig til 3 Mill. Kr. Den berømte § 9 i Lovforslaget om Tuberkuløsens Bekæmpelse, som har givet Udvalget en hel Del Hovedbrud, vil jo for Kommunernes Vedkommende let kunne medføre en Udgift, der løber op til $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg kan nu ikke se rettere, end at der ingen Fare er ved, at vi prøve os frem for gennem Praksis at vinde Erfaring for, hvorledes disse Love virke. Selv om vi ikke komme til at benytte alle de Penge, som det er tilladt at bruge i de næste 5 Aar, altsaa 100,000 Kr. aarlig, til at bygge Sygehuse for, men vi bruge min-

dre, mener jeg ikke, der er nogen Fare derved, eller at vi gøre noget forkert deri. Lad os af Praksis blive belærte om, hvorledes disse Lovforslag virke.

Jeg er ikke enig med det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) i, at det ikke tydeligt og klart er sagt i Lovforslaget, hvilke Personer dette tager Sigte paa. Jeg synes, det er sagt saa tydeligt og klart som vel muligt i § 6, at det er de økonomisk Henseende, med Hensyn til deres Beboelse, hygiejniske og sanitære Forhold uheldigst stillede Folk, i hvis Hjem Tuberkelbacillen har de gunstigste Betingelser for at trives. Hvis det viser sig, hvad det forhaabentlig vil gøre, at disse Lovforslag gaa den rette Vej, saa er der kun al Grund til at fortsætte, og saa vil det om 5 Aar, naar denne Lov ifølge § 10 skal revideres, være Tiden til at tage dem med, som det foreliggende Ændringsforslag tager Sigte paa. Men indtil da, indtil vi have opnaaet noget mere Erfaring, mener jeg, det er bedst at blive staaende ved Lovforslaget, som det er, og derfor stemmer jeg og Hovedparten af mine Meningsfæller mod dette Ændringsforslag.

Stilling: Jeg er taknemmelig for, at der i Henhold til de Udtalelser, der faldt ved 2den Behandling, er stillet et Ændringsforslag som det foreliggende. Ikke alene klargør det, hvad Lovens Mening er, men det forekommer mig, at der hermed i Virkeligheden udøves en Retfærdighedshandling. Jeg er derfor glad ved, at den ærede Ordfører (Tolderlund) ogsaa har kunnet tiltræde det. Og det forundrer mig, at det ærede Medlem for 7de Kredts (Berthelsen), der dog ellers er saa demokratisk, ikke her vil være med til at gøre noget demokratisk rigtigt. Thi hvad er det, Forslaget tilsigter? Det er at stille hele den mindre bemidlede Del af det danske Folk paa Land og i By lige i Henseende til Adgang til de statsunderstøttede Sanatorier. Forholdet er jo det, at de mindre Gaardmænd, de mindre Haandværkere eller handlende gennem Skatterne ere med til at ydre Bidrag til Oprettelsen af dem. De bør derfor ogsaa have Lov til, naar de ikke ville have Statsunderstøttelse, at komme ind paa dem under lige Forhold med andre Personer. Hvis Ændringsforslaget ikke vedtages, synes jeg, der gøres Uret mod den mindre bemidlede Del af Befolkningen. Jeg kan ikke se andet, end at dette Lovforslag i sin Helhed vil lide af en vis Mangel, hvis ikke dette Ændringsforslag vedtages. Jeg haaber derfor, at